

PÍSEŇ 0791

Z milosti tak hojné

1410, 1505, 1541

1. Z mi - lo - sti tak hoj - né, štěd - ře u - cá - za --- né,
li - dem z lás - ky da --- né, Je - zu Kris - te, Pa ----- ne,
te - be vše - chno chvá --- lí, věč - ný ne - bes Krá --- lí.

2. Ó náš Pane milý, ty jsi dárce síly,
v zármutku a kříži pomoc tvá se blíží:
útočiště jisté jsi nám, Jezu Kriste.
3. Vyslyš naše hlasy, Bože věčné spásy,
dej, ať v lásce stálé žijem ke tvé chvále,
tebe v úctě máme, zákonů tvých dbáme.
4. V poslední pak chvíli, až se náš den schýlí,
a my před tvým soudem státi, Kriste, budem,
milost rač nám dáti, slávy věčné přáti.

Katol. kancionál 1921